

[Lone Dybkjær.]

atomkrafttilhængere og atomkraftmodstandere rent faktisk argumenterer med. Der er en hel del atomkraftmodstandere, som ikke argumenterer på grundlag af nulvækst eller noget lignende, men beder om et mere konkret og bedre beslutningsgrundlag end det, vi har i dag. Det er så simpelt altid at skyde hinanden motiver i skoene, men det er måske netop af den grund, vi får det, som hr. Ninn-Hansen citerede hr. Morten Lange for, nemlig stemningsbølger og irrationelle vurderinger i det danske samfund. Netop den form for argumentation af bl. a. hr. Ninn-Hansen medvirker til at opbygge sådanne stemningsbølger.

Vælgerne har jo ikke haft lejlighed til at stemme om spørgsmålet om atomkraftværker, og hvis hr. Ninn-Hansen føler, at atomkraftværker er et så afgørende spørgsmål, må det vel også være rigtigt at tage det væk fra den almindelige politiske debat, der jo vil komme til at omhandle mange ting, og lægge det ud til f. eks. en folkeafstemning.

Til allersidst: hr. Ninn-Hansen sagde, at vi ikke har behov for nogen folkeafstemning. Nej, det er måske heller ikke så afgørende. Det afgørende er, om folket har behov for en folkeafstemning.

Wilhelm (VS):

Jeg beklager naturligvis, at jeg har opfattet regeringens hensigter korrekt. Jeg havde håbet, det var anderledes og jeg ville have undgået at provokere regeringen til at stå fast på sit forkerte synspunkt, men det var heller ikke mig, der gjorde det. Men når nu regeringen har de hensigter, vil jeg dog sige, det er bedre, at de bliver trukket frem i lyset, og det var ministeren selv, der startede på det.

Ministeren nævnte, at der var kommet nye argumenter vedrørende olieforsyningen, og at de modsagde min optimisme. Jeg ved ikke, hvor han har den fra; jeg har aldrig udtrykt nogen optimisme med hensyn til olieforsyning, og jeg synes sådan set, at VS' egne energiforslag dementerer en sådan overfladiskhed eller uansvarlighed. Vi har taget sigte på i langt højere grad end planerne om de fem a-kraftværker at få opbygget en alternativ energiforsyning og – jeg repeterer – dækkende 38 pct. af det nuværende energiforbrug med andre kilder, som indgår i regeringens plan.

Ministeren havde også en bemærkning om det med det klippefaste. Nu ved jeg ikke, om det er så odøst at være klippefast, men den går ikke rigtig i denne situation, hvor jeg lige har stået for, jeg ved ikke hvilken gang og sagt: jeg er en af dem, der har skiftet mening inden for de sidste 15–20 år. Jeg har været med til at agitere for a-kraftudbygning her i landet i slutningen af 1950'erne, da vi alle sammen troede på, at det var mindre problematisk. Men det kendskab, vi havde i sommeren 1976, var for mig tilstrækkelig klart til, at man ikke behøvede yderligere undersøgelser. Og i virkeligheden var en masse af det, som regeringen lige pludselig fandt ud af burde undersøges videre, noget, man havde vidst, hvis man havde villet.

Hr. Ninn-Hansens bemærkninger om nulvækstprofeter og den slags skal jeg forbigå; de rammer ved siden af. Vi har i VS aldrig talt om nulvækst; vi har talt om, at vi anfægtede det blinde vækstforløb, man tilstæbte i et kapitalistisk samfund, og vi anfægter selve det vækstbegreb, man opererer med, og som ikke måler, om folk har det bedre og føler, de har en bedre tilværelse el. lign., men alene måler i kroner og øre og procenter, om et eller andet temmelig fiktivt nationalprodukt stiger.

Der er stadig væk problemer, der skal løses, og der er stadig væk problemer, der også kræver et energiforbrug, og bl. a. derfor har vi foreslået en alternativ energiudbygning, som er meget omfattende, som er meget kontant, og som ikke lægger op til nogen øjeblikkelig hverken nulvækst eller voldsom nedgang i energiforbruget.

Så vil jeg til sidst sige, at hr. Ninn-Hansens anvendelse af Morten Lange i denne debat næsten forekommer mig umenneskelig. I betragtning af hvilke vinde og storme hr. Gert Petersen, som blev udsat for den anvendelse, i forvejen er ude for, synes jeg næsten, det er umenneskeligt at begynde at slå ham i hovedet med Morten Lange. På den anden side kan jeg ikke forestille mig, at der er ret mange, der vil føle de slag særlig tungt. Jeg har aldrig oplevet Morten Lange, heller ikke dengang han var hr. Morten Lange og medlem af dette ting, sige noget som helst seriøst i energidebatten. Den Morten Lange, der over én kam – det var vistnok i den samme artikel, som hr. Ninn-Hansen læste op – stemplede samtlige a-kraftmodstandere som hjemmefødende, biodynamiske barfodsgængere, og som derved kvalificerede sig